

Štvrtok 16. týždňa v Cezročnom období: pozerať sa Ježišovými očami

Komentár na štvrtok 16. týždňa
v Cezročnom období. „Prečo im
hovoríš v podobenstvách?“
Hlboké a oslobodzujúce
posolstvo obsiahnuté v
Ježišových podobenstvách si
môžu osvojiť len tí, ktorí
dôverujú Pánovi.

Evanjelium (Mt 13, 10-17)

Tu pristúpili k Ježišovi učenici a
spýtali sa ho:

„Prečo im hovoríš v podobenstvách?“

On im odpovedal:

„Preto, že vám je dané poznať
tajomstvá nebeského kráľovstva, ale
im nie je dané. Lebo kto má, tomu sa
pridá a bude mať hojne. Ale kto
nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. Im
hovorím v podobenstvách, lebo
hladia, a nevidia, počúvajú, a
nepočujú, ani nechápu. Tak sa na
nich spĺňa Izaiášovo proroctvo:

*„Budete počúvať, a nepochopíte,
budete hľadiť, a neuvidíte.*

Lebo otupelo srdce tohto ľudu:

ušami ťažko počujú

a oči si zavreli,

aby očami nevideli

a ušami nepočuli,

*aby srdcom nechápali a neobrátili sa –
aby som ich nemohol uzdraviť.’*

Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.

Komentár

Učeníci sa pýtali Ježiša, prečo hovorí v podobenstvách. Majster im vysvetľuje, že káže „tajomstvá kráľovstva“. Tie sú pre ľudí ťažko pochopiteľné priamo. Preto používa obrazný jazyk s podobami, ktoré sú poslucháčom blízke a ktoré na tajomstvá odkazujú skrytým spôsobom.

Vo svojom vysvetlení učeníkom Ježiš hovorí: „kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má“ (v. 12). Táto veta nás znepokojuje, pretože sa zdá byť nespravodlivá. Ježiš však takto vysvetľuje, že kto neprijíma evanjelium a milosť dobrovoľne, stáva sa neschopným pochopiť ju a prijať viac milosti. Na druhej strane tí, ktorí sa dobrovoľne nechajú premeniť Božím slovom – čo urobili učeníci –, nielenže dostanú milosť obrátenia, ale stanú sa schopnými prijať ešte viac milosti.

Citát z Izaiáša, ktorý Ježiš používa, je prekvapujúci: „*aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa – aby som ich nemohol uzdraviť*“ (v. 15). V skutočnosti sa tu Pán uchýľuje k irónii práve preto, aby vyjadril ľútosť nad tým, že jeho poslucháči svojou slobodnou odpoveďou naplňajú Izaiášovo proroctvo napriek Pánovej horlivosti

zachrániť ich. V skutočnosti, hoci mnohí videli zázraky, ktoré Ježiš vykonal, a boli možno schopnejší ako Dvanásti pochopiť jeho slová, dobrovoľne sa stali hluchými k posolstvu a ponorili sa do dobrovoľnej slepoty.

V každodennom živote sa nám môže stať, že nepochopíme nejaký bod našej viery, morálky alebo konanie, ktoré nám spôsobuje bolesť a zdá sa nám nespravodlivé. Pri týchto príležitostiach nevkladajme dôveru do vlastného chápania, ale do Pána, ktorý nás pozýva, aby sme zdvihli zrak a upriamili svoj pohľad na nadprirodzenú rovinu. Je logické, že niekedy nerozumíme: to je chvíľa, keď máme vložiť svoju dôveru do Pána a prosiť Ducha Svätého o svetlo, aby sme sa pokúsili porozumieť. Ani učeníci nemôžu pochopiť všetko. Hlboké a oslobodzujúce posolstvo obsiahnuté v Ježišových

podobenstvách si môžu osvojiť len tí,
ktorí vkladajú svoju dôveru do Pána.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/stvrtok-16-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-pozerat-sa-
jezisovymi-ocami/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/stvrtok-16-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-pozerat-sa-jezisovymi-ocami/) (07.08.2025)